

Мишљење о процени ризика корупције у одредбама радне верзије Закона о извршењу кривичних санкција

I Општа (начелна) процена ризика корупције

Министарство правде и државне управе припремило је радну верзију Закона о извршењу кривичних санкција (у даљем тексту: Закон) поводом које је у току јавна расправа.

Предмет Закона одређен је у члану 1, у којем је наведено да се њиме уређује поступак извршења кривичних санкција према пунолетним лицима, права и обавезе лица према којима се извршавају санкције, организација Управе за извршење кривичних санкција, надзор над њеним радом, извршење санкција изречених за привредне преступе и прекршаје, одузимање имовинске користи прибављене кривичним делом и привредним преступом и примена мере притвора.

Иако није објављено образложење Закона, у Радној верзији Стратегије развоја система извршења кривичних санкција у Републици Србији за период 2013-2020. година, између осталог, наводи се да је дошло до развоја неких служби и потребе за увођењем института за чије је спровођење неопходно имати нови законски оквир у овој области. Како је истакнуто, један од разлога за доношење Закона је то што се из законског текста морају уклонити одредбе које се односе на Повереничку службу и извршење алтернативних санкција, пошто ће ова област бити регулисана Законом о пробацији. Са друге стране, као главни разлог за доношење Закона, наводи се потреба за дефинисањем улоге, надлежности, организационог и процесног оквира за поступање судије за извршење кривичних санкција, који представља новину у нашем правосудном систему. Одредбама Закона предвиђено је да осуђени има право да поднесе захтев за судску заштиту против поступања или одлуке управника завода или одлуке директора Управе, у року од три дана, од дана достављања коначне одлуке, уколико сматра да је тиме незаконито ограничено или повређено неко од његових права. Пре овога, осуђени је дужан да се за заштиту својих права обрати органима у оквиру завода, или директору Управе, осим када му је право на живот или телесни интегритет озбиљно угрожено и када може поднети захтев за судску заштиту судији за извршење.

Сматра се да ће се увођењем судије за извршење у правосудни систем Републике Србије успоставити делотворнија судска заштита и надзор над поштовањем права лица лишених слободе, што би уз установљавање пост-пеналног прихвата осуђених, представљало и коначно усклађивање са европским стандардима. Такође, с обзиром на надлежност, деловање судије за извршење кривичних санкција би могло да допринесе смањењу ризика корупције у систему извршења кривичних санкција. Наиме, ризици корупције у систему извршења кривичних санкција посебно се јављају код третмана и поступања према осуђеним лицима; поступка упошљавања у заводу или изван завода; поступка доделе новчаних накнада и награда; поступка и одлучивања о посебним правима и поступка премештаја.

Са друге стране, одредбе Закона садрже одређене ризике корупције, који се пре свега тичу дискреционих овлашћења директора Управе и управника завода приликом доношења одређених одлука. Поред тога, Закон садржи и неодређене језичке формулације, као што су *из оправданих разлога, по правилу, озбиљна опасност, по потреби службе*, које могу довести до различитог тумачења.

II Процена ризика корупције у појединостима

У даљем тексту следи преглед појединачних одредби Закона, које, по мишљењу Агенције, садрже ризике корупције. Као што је напоменуто, у већини случајева се ради о томе да су конкретним законским решењима дата дискрециона овлашћења директору Управе или управнику завода приликом доношења одређених одлука.

Члан 20.

Одредбе овог члана односе се на службу за третман. Ставом 1. предвиђено је да служба за третман *процењује индивидуалне потребе, капацитете за промену и степен ризика осуђеног за понављање кривичног дела*, утврђује и мења индивидуализовани програм поступања и примењује методе и поступке којима се на осуђеног утиче да убудуће не чине кривична дела. Препорука је да се прецизира по којим критеријумима служба за третман *процењује индивидуалне потребе, капацитете за промену и степен ризика осуђеног за понављање кривичног дела*, односно да се наведе да се то чини сходно правилнику о третману, програму поступања, разврставању и накнадном разврставању осуђених.

Члан 22.

Одредбе овог члана односе се на службу за обезбеђење. Ставом 2. предвиђено је да *по одобрењу директора Управе припадник службе за обезбеђење може носити службено оружје за личну безбедност и ван радног времена*. Ставом 5. је предвиђено да *изузетно припадници службе за обезбеђење могу, по наређењу директора Управе или управника завода, вршити дужности у цивилном оделу*.

Препорука је да се додатно прецизирају критеријуми када се може дозволити да припадник службе за обезбеђење носи службено оружје и ван радног времена, као и када се припадницима службе за обезбеђење може наредити да врше дужност у цивилном оделу.

Члан 24.

Одредбе овог члана односе се на службу за здравствену заштиту. Ставом 3. предвиђено је да кад је болничко лечење организовано у заводу, завод мора имати лекара и болничко особље са прописаном стручном спремом и *располагати одговарајућим болничким просторијама и медицинским материјалом, прибором, уређајима и лековима*.

Препорука је да се прецизније одреди шта се сматра *одговарајућим болничким просторијама и медицинским материјалом, прибором, уређајима и лековима* и да се упуту на одредбе прописа којима су ова питања регулисана, како би се сузио простор за различита тумачења.

Члан 32.

Ставом 1. је предвиђено да појединачне и групне посете заводу *може* да одобри директор Управе, док је ставом 3. предвиђено да директор Управе *може* лицима која посећују завод одобрити разговор са осуђеним лицима или одређеним осуђеним лицем, уз присуство или без присуства овлашћеног службеног лица.

Сматрамо да је овим одредбама потребно предвидети критеријуме за одобравање посета заводу и обављање разговора са осуђеним лицима, или одређеним осуђеним лицем, уз присуство или без присуства овлашћеног службеног лица, како би се ограничила дискрециона овлашћења директора Управе по овим питањима.

Члан 37.

Одредбе овог члана односе се на притужбе притвореника и захтеве за судску заштиту. Ставом 5. предвиђено је да осуђени или притворени има право да поднесе притужбу судији за извршење у року од три месеца од дана настанка повреде права, *а изузетно у року од шест месеци уколико је постојала објективна спреченост.*

Сматрамо да је потребно прецизно одредити шта све обухвата појам *објективна спреченост.* Такође, мишљења смо да није адекватно решење да се рок од шест месеци, у случају постојања *објективне спречености,* рачуна од дана настанка повреде права. Препорука је да се предвиди посебан рок чији ће почетак бити везан за престанак *објективне спречености.*

Члан 46.

Ставом 1. је прописано да осуђени издржавају казну по правилу заједно, док став 2. предвиђа да, кад то захтева програм поступања, здравствено стање осуђеног или кад је то предвиђено овим законом, *може се одредити да осуђени издржава казну одвојено од осталих осуђених.*

Сматрамо да је потребно прецизно одредити изузетке од правила да осуђени издржавају казну затвора заједно и предвидети да је у тим ситуацијама нужно да осуђени издржава казну затвора одвојено од осуђених.

Члан 49.

Одредбе овог члана односе се на упућивање осуђених у заводе. Ставом 2. је предвиђено да *изузетно, на молбу осуђеног, директор Управе може из оправданих разлога одступити од распоредног акта и решењем променити место извршења казне.* Поред тога, ставом 3. је прописано да директор Управе *може из разлога безбедности* по службеној дужности променити место извршења казне. Против решење директора Управе из става 2. и 3. овог члана дозвољена је жалба министру надлежном за правосуђе, у року од три дана од дана пријема решења, која не одлаже извршење решења.

Формулација *на молбу осуђеног, директор Управе може из оправданих разлога одступити од распоредног акта и решењем променити место извршења казне* је недовољно прецизна и оставља директору Управе могућност да без довољно јасних критеријума одлучује о промени места извршења казне осуђеном лицу. Слична ситуација је и са формулацијом *може из разлога безбедности.* Имајући у виду наведено, препорука је да се прецизније одреде разлози услед чијег постојања директор Управе доноси решење којим мења место извршења казне осуђеном.

Члан 50.

Одредбе овог члана односе се на распоређивање осуђених у заводе. Ставом 1. је предвиђено да се осуђени којем је изречена казна затвора чије трајање или остатак трајања после урачунатог притвора и другог лишења слободe у вези с кривичним делом не прелази једну годину, распоређује се, *по правилу,* у окружни затвор. Ставом 2. је предвиђено да осуђени којем је изречена казна затвора чије трајање прелази једну годину *по правилу* се распоређује у казнено-поправни завод.

Препорука је да се речи *по правилу* у овим одредбама бришу, или да се, уколико се сматра да од ових правила треба да постоје изузеци, они тачно наведу и да се предвиди који су услови за њихову примену.

Члан 52.

Одредбе овог члана односе се на накнадно распоређивање у заводе. Ставом 1. превиђено је да директор Управе *може* накнадно распоредити осуђеног у други завод, уколико се приликом испитивања личности осуђеног утврди да би се програм поступања успешније реализовао у другом заводу, док је ставом 2. истог члана предвиђено да је против овог решења директора Управе дозвољена жалба министру надлежном за правосуђе у року од три дана од дана пријема решења, која не одлаже извршење решења.

Сматрамо да је наведену одредбу потребно изменити како би се смањила дискрециона овлашћења директора Управе у погледу накнадног распоређивања осуђеног у други завод и предвидети да ће директор Управе накнадно распоредити осуђеног у други завод, уколико се приликом испитивања личности осуђеног утврди да би се програм поступања успешније реализовао у другом заводу.

Члан 59.

Овим чланом прописано је у којим се све случајевима извршење казне *може одложити*. Сматрамо да је овде потребно прописати да ће се, уколико се утврди постојање неког од предвиђених случајева, извршење казне затвора одложити, уместо да у тим ситуацијама одлагање представља могућност. Такође, указујемо да је, по нашем мишљењу, потребно додатно прецизирати разлог који је наведен у ставу 1. тачка 7, а који гласи *ако је осуђени обавезан да заврши започети посао услед чијег неизвршења може настати знатна штета*.

Члан 69.

Овом одредбом је прописано да суд који одлучује о захтеву за понављање кривичног поступка поднетог у корист осуђеног *може* одложити извршење казне затвора и пре правноснажности решења о дозволи понављања поступка.

Препорука је да се додатно прецизира ова одредба на тај начин што ће се навести разлози када суд који одлучује о захтеву за понављање кривичног поступка поднетог у корист осуђеног лица одлаже извршење казне затвора. Указујемо да је одредбом Законика о кривичном поступку предвиђено да ће суд одредити да се извршење пресуде одложи, односно прекине, уколико нађе, имајући у виду поднесене доказе, да осуђени може у поновљеном поступку бити осуђен на такву казну да би се урачунавањем већ издржане казне имао пустити на слободу, или да може бити ослобођен од оптужбе, или да оптужба може бити одбијена.

Члан 71.

Ставом 3. предвиђено је да су *текст овог закона и акт о кућном реду завода доступни осуђеном све време издржавања казне, на језику који се сагласно према Закону о службеној употреби језика и писма*.

Указујемо да је вероватно услед техничке грешке пропуштено да се после речи *који се дода реч употребљава*, као и да је реч *писма* потребно заменити речју *писама*.

Члан 85.

Одредбе овог члана односе се на дописивање. Ставом 3. предвиђено је да осуђени има право на дописивање без надзора са браниоцем, Заштитником грађана или другим државним органима и

међународним организацијама за заштиту људских права. Ставом 5. је прописано да осуђени поднеске прима и упућује преко завода, о свом трошку, а ставом 6. да управник завода на молбу осуђеног који нема новчаних средстава *може* одобрити слање поднесака о трошку завода.

Сматрамо да би требало размотрити могућност да се право на дописивање осуђеног прошири и на дописивање са организацијама цивилног друштва које су регистроване у Републици Србији, а које се баве заштитом људских права. Поред наведеног, сматрамо да би став 6. требало изменити на тај начин што би се утврдили јасни критеријуми у којим случајевима ће управник завода поводом молбе осуђеног одобрити слање поднесака о трошку завода.

Члан 89.

Одредбе овог члана односе се на посете. Ставом 1. је прописано да осуђени има право на посете тачно наведених лица у одређеном временском периоду, док је ставом 2. предвиђено да управник завода *може* осуђеном одобрити и посете других лица.

Препорука је да се у ставу 2. јасно одреде критеријуми за одобравање посете другим лицима, како би се смањила могућност за различита тумачења и дискрецију управника завода.

Члан 101.

Ставом 1. предвиђено је да на молбу лица које је први пут осуђено на казну затвора до шест месеци, директор Управе *може* одобрити да за време трајања казне обавља послове на радном месту на коме је било запослено у време пријема налога за извршење казне, ако за то постоје *оправдани разлози*, а кривично дело за које је осуђено није у вези с тим пословима. Иако је ставом 2. прописано да против одлуке директора Управе осуђени има право жалбе судији за извршење, сматрамо да је нужно одредити јасније критеријуме на основу којих директор Управе одобрава да осуђено лице за време трајања казне обавља послове на радном месту на коме је било запослено у време пријема налога за извршење казне. Такође, поставља се питање и улоге служби завода у доношењу ове одлуке директора Управе.

Члан 105.

Ставом 1. прописано је да управник завода *може осуђеног* новчано наградити за успехе у раду, док је ставом 2. предвиђено да највиши износ накнаде и награде за рад одређује директор Управе.

Указујемо да одредба из става 1. не садржи критеријуме на основу којих управник завода доноси одлуку о новчаној награди за осуђено лице. Имајући у виду наведено, а у циљу сужавања дискреционих овлашћења управника завода, препорука је да се овом одредбом одреде јасни критеријуми на основу којих се доноси одлука о новчаној награди. На крају, поставља се питање и улоге служби завода у доношењу ове одлуке.

Члан 106.

Ставом 2. предвиђено је да управник завода осуђеном *може* одобрити трошење средстава са штедње, ако је *новац неопходан осуђеном или његовој породици*.

Овом одредбом је, слично као и у претходном случају, управнику завода остављено дискреционо овлашћење у погледу давања одобрења осуђеном лицу за трошење средстава са штедње. Наиме, предвиђено је да управник завода *може*, уколико оцени да је *новац неопходан осуђеном или*

његовој породици одобрити трошење средстава. Препорука је да се јасније одреде критеријуми на основу којих се доноси ова одлука.

Члан 116.

Ставом 1. је прописано да на лични захтев управник завода *може* осуђеном одобрити специјалистички преглед, ако такав преглед није одредио лекар. Поред тога, ставом 2. је предвиђено да трошкове прегледа тада сноси осуђени, *ако управник завода другачије не одреди*. Овим одредбама управнику завода је дато дискреционо овлашћење у погледу одобравања специјалистичког прегледа и у погледу одлучивања о трошковима таквог прегледа. Имајући у виду наведено, сматрамо да је потребно прецизно одредити критеријуме за доношења ових одлука.

Члан 122.

Ставом 1. је прописано да управник завода *може* осуђеном одобрити ванредно школовање уколико се *програм образовања може ускладити са безбедносном проценом*. С обзиром да је оваквом одредбом управнику завода дато дискреционо овлашћење у погледу одлучивања о ванредном школовању осуђених, сматрамо да је потребно додатно прецизирати критеријуме на основу којих управник завода доноси ове одлуке.

Члан 125.

Одредбе овог члана односе се на поднесак, притужбу и жалбу. Ставом 4. је предвиђено да осуђени *може* поднети притужбу управнику завода због повреде права или других неправилности које су му у заводу учињене у року од три месеца од дана настанка повреде права или друге неправилности, а *изузетно у року од шест месеци, уколико је постојала објективна спреченост*. Поред тога, ставом 8. је прописано да *уколико осуђени не добије одговор на притужбу, или није задовољан донетим решењем има право да у року од осам дана од дана пријема решења поднесе жалбу директору Управе*.

Пре свега, као и код члана 37, сматрамо да је потребно прецизно одредити шта све обухвата појам *објективна спреченост*. Такође, мишљења смо да није адекватно решење да се рок од шест месеци, у случају постојања *објективне спречености*, рачуна од дана настанка повреде права или других неправилности. Препорука је да се предвиди посебан рок чији ће почетак бити везан за престанак *објективне спречености*. У погледу става 8. овог члана указујемо да одредбама Закона није предвиђено да управник завода, или лице које он овласти, поводом притужбе доставља одговор осуђеном лицу, већ да доноси решење, те је, по нашем мишљењу, потребно брисати речи *не добије одговор на притужбу, или*.

Члан 128.

Одредбе овог члана односе се на проширена права и погодности осуђеног. Ставом 1. је прописано да осуђеном који се *посебно добро влада и залаже* и остварује напредак у донетом програму поступања управник завода *може доделити* седам тачно наведених проширених права, док је ставом 2. предвиђено да управник завода *може* под условима из става 1. овог члана

одобрити осуђеном и четири тачно наведене погодности. Након тога, у ставу 3. се наводи да *из посебно оправданих разлога*, управник завода *може* осуђеном одобрити и ванредно одсуство из завода до седам дана. Одлуку о додељивању проширених права и погодности управник завода доноси на образложен предлог стручног тима, у складу са правилником о третману, програму поступања, разврставању и накнадном разврставању осуђених.

Имајући у виду начин доношења одлуке о додељивању проширених права и погодности, мишљења смо да је наведене одредбе потребно изменити на тај начин што ће њима бити прописано да ће управник завода кад се утврди да су испуњени тачно наведени критеријуми, а на образложен предлог стручног тима, у складу са правилником о третману, програму поступања, разврставању и накнадном разврставању осуђених, доделити проширена права и погодности осуђеном.

Поред наведеног, указујемо да је ставом 5. овог члана прописано да у случају да осуђени престане да испуњава услове из става 1. овог члана, стручни тим завода *може* управнику предложити одузимање неких од додељених проширених права и погодности, док је ставом 6. предвиђено да одлуку о одузимању проширених права и погодности доноси управник завода. Препорука је да се измени одредба става 5. на тај начин што ће бити прописано да ће стручни тим завода предложити управнику одузимање неких од додељених проширених права и погодности, у случају да осуђени престане да испуњава услове из става 1. овог члана.

Члан 129.

Одредбе овог члана односе се на премештај осуђеног. Ставом 1. је прописано да директор Управе *може*, по предлогу управника завода, преместити осуђено лице из једног завода у други *када је то оправдано* због спровођења програма поступања или одржавања реда и безбедности у заводу. Поред тога, ставом 2. је предвиђено да директор Управе *може*, *из разлога безбедности*, осуђеног преместити по службеној дужности, а ставом 3. да против позитивне одлуке директора Управе из става 1. и 2. овог члана осуђени има право жалбе судији за извршење. Сматрамо да је одредбе из става 1. и 2. потребно изменити на тај начин што ће њима бити предвиђено да ће директор Управе, по предлогу управника завода, доносити одлуку о премештању осуђеног лица из једног завода у други, уколико су за то испуњени прецизно одређени услови.

Члан 131.

Одредбе овог члана односе се на прекид извршења казне одлуком директора Управе. Ставом 1. је предвиђено да на молбу осуђеног или предлог управника завода, директор Управе *може* одобрити прекид извршења казне затвора ако настану разлози због којих би се њено извршење могло одложити. Ставом 2. предвиђено да је против одлуке директора Управе дозвољена жалба судији за извршење.

Сматрамо да је овде потребно прописати да ће се, уколико се утврди постојање неког од предвиђених случајева, извршење казне затвора прекинути, уместо да у тим ситуацијама одлагање представља могућност.

Члан 133.

Овом одредбом прописано је да суд који одлучује о захтеву за понављање кривичног поступка у корист осуђеног *може* прекинути извршење казне затвора и пре правноснажности решења о дозволи понављања поступка.

Слично као код члана 69, препорука је да се додатно прецизира ова одредба на тај начин што ће се навести разлози када суд који одлучује о захтеву за понављање кривичног поступка поднетог у корист осуђеног лица прекида извршење казне затвора. Указујемо да је одредбом Законика о кривичном поступку предвиђено да ће суд одредити да се извршење пресуде одложи, односно прекине, уколико нађе, имајући у виду поднесене доказе, да осуђени може у поновљеном поступку бити осуђен на такву казну да би се урачунавањем већ издржане казне имао пустити на слободу, или да може бити ослобођен од оптужбе, или да оптужба може бити одбијена.

Члан 159.

Одредбе овог члана односе се на условно одлагање извршења дисциплинске мере. Ставом 1. предвиђено је да је извршење дисциплинске мере, изузев мере укора, *могуће* условно одложити до три месеца. Сматрамо да је потребно прецизирати наведену одредбу на тај начин што ће се навести критеријуми за условно одлагање извршења дисциплинске мере до три месеца.

Члан 166.

Ставом 1. је предвиђено да управник завода обуставља извршење дисциплинске мере упућивања у самицу *ако оцени да је дисциплинска мера постигла своју сврху и пре њеног истека*. Овом одредбом управнику завода остављено је дискреционо овлашћење у погледу обустављања извршења дисциплинске мере упућивања у самицу, *ако оцени да је та мера постигла своју сврху*. Имајући у виду наведено, сматрамо да је потребно одредити јасне критеријуме за доношења ових одлука и предвидети одређену улогу служби завода у њиховом доношењу.

Члан 167.

Одредбе овог члана односе се на надлежност и покретање дисциплинског поступка. Прописано је да поступак за теже дисциплинске преступе води и одлуку доноси дисциплинска комисија, која се састоји од три члана које именује директор Управе, на предлог управника завода. Поред тога, предвиђено је да предлог за покретање дисциплинског поступка подноси руководилац организационе јединице завода или лице које он одреди, а за теже дисциплинске преступе предлог за покретање поступка може поднети и управник завода или лице које он одреди. Напомињемо да је за лакше дисциплинске преступе прописано да поступак води и одлуку доноси управник завода, или лице које он одреди, с тим да то лице не може бити предлагач. Имајући у виду наведено, сматрамо да би требало експлицитно предвидети и да члан дисциплинске комисије, која одлучује и води поступке за теже дисциплинске преступе, не може бити предлагач.

Чланови 186-190.

Ове одредбе Закона односе се на извршење новчане казне и идентичне су одредби члана 51. важећег Кривичног законика, која се, такође, односи на извршење новчане казне. Имајући у виду наведено, сматрамо да нема разлога да се једно питање уређује у два закона одредбама истог садржаја.

Члан 221.

Овим чланом предвиђено је да се извршење казне затвора изречене за прекршај *може* одложити из истих разлога као и извршење казне затвора изречене за кривично дело.

Као што је наведено код члана 59, сматрамо да је и овде потребно прописати да ће се, уколико се утврди постојање неког од предвиђених случајева, извршење казне затвора одложити, уместо да у тим ситуацијама одлагање представља могућност.

Члан 230.

Одредбе овог члана односе се на прекид извршења казне затвора изречене за прекршај. Ставом 1. је предвиђено да *изузетно*, на молбу кажњеног, директор Управе *може* из *оправданих разлога* одобрити прекид извршења казне затвора. Препорука је да се наведена одредба прецизира на тај начин што ће се јасније одредити који су то *оправдани разлози* због којих ће директор Управе прекинути извршење казне затвора.

Члан 254.

Одредбе овог члана односе се на услове и начин заснивања радног односа. Ставом 4. је предвиђено да се у радни однос, између осталог, не може примити лице за које, у складу са *прописима којима је уређено вршење безбедносних провера, постоје безбедносне сметње*. Препорука је да наведу прописи којима је уређено вршење безбедносних провера.

Члан 265.

Одредбе овог члана односе се на престанак радног односа с правом на старосну пензију лица коме се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем. Ставом 1. је предвиђено да *по потреби службе*, лицу коме се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, *може* решењем министра надлежног за правосуђе престати радни однос с правом на старосну пензију и пре испуњења општих услова за стицање права на старосну пензију.

Сматрамо да је ова одредба нејасна, пре свега, имајући у виду да лица којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, у складу са одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, остварују право на пензију и пре испуњења општих услова за стицање права на старосну пензију. Такође, сматрамо да би овде требало прецизирати формулацију *по потреби службе*.

Члан 266.

Ставом 2. овог члана прописано је да директор Управе и управник завода *могу, по потреби службе*, запосленом лицу одложити или прекинути годишњи одмор. Препорука је да се ова одредба прецизира на тај начин што ће се појаснити у којим случајевима се запосленом лицу може прекинути годишњи одмор.

Члан 276.

Овим чланом је предвиђено да када завод не испуњава прописане здравствене и хигијенске услове, или је угрожена безбедност у заводу, министар надлежан за правосуђе *може* донети решење о премештају осуђених у други завод.

Сматрамо да је овде потребно прописати да ће се, уколико се утврди да завод не испуњава прописане здравствене и хигијенске услове, или је угрожена безбедност у заводу, донети решење о премештају осуђених у други завод, уместо да у тим ситуацијама то представља могућност.

Члан 282.

Одредбе овог члана спадају у прелазне и завршне одредбе. Ставом 2. се прописује да ће прописи предвиђени овим законом бити донети у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Имајући у виду значај прописа који би требало да буду донети на основу Закона, као и чињеницу да је одредбом члана 284. предвиђено да Закон треба да ступи на снагу 1. јануара 2014. године, сматрамо да би било целисходно да се ови прописи припреме и донесу у краћем року.

III Закључак

Законом се уређује поступак извршења кривичних санкција према пунолетним лицима, права и обавезе лица према којима се извршавају санкције, организација Управе за извршење кривичних санкција, надзор над њеним радом, извршење санкција изречених за привредне преступе и прекршаје, одузимање имовинске користи прибављене кривичним делом и привредним преступом и примена мере притвора.

Одредбе Закона садрже одређене ризике корупције, који се пре свега тичу дискреционих овлашћења директора Управе и управника завода приликом доношења одређених одлука. Поред тога, Закон садржи и неодређене језичке формулације, које могу довести до различитог тумачења.